

Nomenaments

JORDI BLANCH
Director general Caixa de Girona

L'assemblea general ordinària de Caixa de Girona ha ratificat el nomenament de Jordi

Blanch com a director general en substitució d'Aleix Gimbernat per jubilació. Blanch culmina una trajectòria de divuit anys de treball en aquesta entitat bancària assumint-ne la direcció.

RAIMON RIBERA
President d'Abacus

La cooperativa Abacus ha incorporat Raimon Ribera com a nou president de l'entitat en substitució de Mercè

Fluvià. Ribera ha estat gerent de la Fundació Joan Miró i de l'Institut Municipal de Música de Barcelona, entre d'altres.

ANTONIO CARLOS ROCA
Dir. d'Operacions de GEC

L'empresa de gestió del coneixement i e-learning GEC, pertanyent a la Universitat Oberta de Catalunya, ha nomenat Antonio Carlos Roca nou director d'Operacions. La firma té seus a Barcelona i Madrid, i més de cent treballadors.

ANGEL ABACENS
Pres. Assoc. Empresarial de Publicitat

Angel Abacens s'ha incorporat a l'Associació Empresarial de Publicitat com a nou president. Abacens

presideix també el grup d'empreses del sector AB Maba i ocupa el càrrec de vicepresident de la Federació Nacional d'Empreses de Publicitat.

L'ANÀLISI

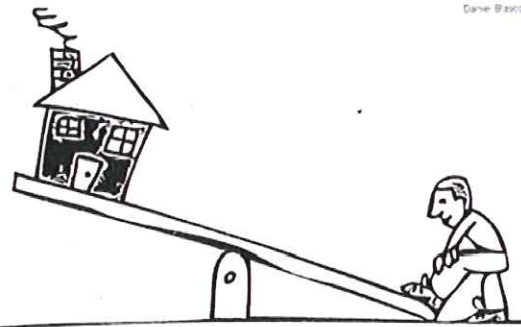
MARÍA FUMANAL
ESTEFANÍA RIERA

**Impost sobre el patrimoni:
crònica d'una mort anunciada**

L'impòst sobre el patrimoni (IP) va ser creat a Espanya el 1977 amb caràcter excepcional i transitori. En una etapa en què es pretenia augmentar el control del pagament de tots els tributs, l'IP va ser ideat com un instrument censal i de registre del patrimoni dels contribuents. La vigent Llei de l'IP, de l'any 1991, va acabar de consolidar aquest tribut, que, si bé havia nascut amb caràcter circumstancial, s'ha aplicat fins a l'actualitat.

Els últims temps, les crítiques a la seva aplicació han estat incessants i s'ha qualificat aquest impost de figura anacrònica, i fins i tot inconstitucional, que no hauria de tenir cabuda en un sistema tributari modern. Les crítiques que rebia l'IP han reprovat la seva falta d'equitat, pel fet que la seva recaptació no aconseguia una efectiva redistribució de la riquesa a causa de l'aplicació de determinades exempcions que recauen sobre els patrimonis empresarials familiars i que permeten que els contribuents amb patrimonis més elevats puguin, amb una certa planificació fiscal, tenir una tributació mínima. També s'ha reprovat el caràcter discriminatori de l'impost a causa de la cessió estatal de la gestió del tribut a les comunitats autònomes. Els últims mesos, diverses comunitats autònomes havien rebaixat la tributació per aquest impost; fins i tot la Comunitat de Madrid havia manifestat la seva intenció d'eliminar-lo l'any 2010. Les diferències entre les regulacions autonòmiques afavoreixen la deslocalització de rendes.

D'altra banda, també s'ha criticat per la seva ineficiència, ja que incentiva el consum i la sortida de capitals a l'exterior; a països on no s'hagi de tributar per mera inènia

d'un patrimoni. Aquest fet redueix la competitivitat del nostre país respecte a la UE, on pràcticament tots els estats ja han optat per la seva supressió. Tanmateix, significa un obstacle amb vista a les inversions d'estrangers, per exemple, amb relació a la compra d'immobles d'ús turístic.

Juntament amb aquestes crítiques, s'ha fet patent que aquest impost ha perdut la seva finalitat inicial i que avui dia pot arribar a considerar-se un tribut confiscador. Des de la seva aparició mai no s'ha actualitzat amb la inflació. A més, en la mesura que grava la propietat de béns i drets que ja han tributat en concepte d'altres impostos, pot arribar a produir-se una doble o triple imposició. L'intent d'evitar la confiscatorietat de l'impost mitjançant la imposició d'un límit conjunt de l'impost sobre el patrimoni i l'IRPF no ha estat suficient per evitar aquesta sobreimposició manifesta.

Totes les controvèrsies generades ja assenyalaven la futura desaparició de l'IP, però, si considerem que, segons estudis fiscals realitzats, aquest impost és un dels que tenen un índex més alt d'elusió, el seu

«L'ADMINISTRACIÓ HA SUGGERIT MANTENIR L'IP AMB UN TIPUS IMPOSITIU ZERO A MANERA DE CENS»

«ELS CRÍTIQS AMB L'IMPOST SOBRE EL PATRIMONI HAN REPROVAT LA SEVA FALTA D'EQUITAT»

escàs poder recaptador i la pèrdua de la seva finalitat censal a causa del reduït nombre de contribuents que presenten la seva declaració, és obvi que la seva sentència de mort estava signada ja feia temps.

Fent-se ressò de totes aquestes crítiques, el Govern va anunciar en plena campanya electoral la supressió de l'impost. No obstant això, aquesta comunicació únicament s'ha plasmat en una nota de premsa emesa pel Ministeri d'Economia. Amb la intenció d'evitar diferents tractaments fiscals segons la comunitat autònoma, l'Estat ha optat per la seva supressió d'una

manera homogènia. Tot i ser la solució menys conflictiva i equànime, la seva desaparició no és un tema pacífic, tant per les veus que asseguren que això afavorirà principalment els més rics com pels conflictes en la determinació de quina hauria de ser la compensació a l'Administració autonòmica, que deixaria d'ingressar una part de la seva recaptació.

Tornant a la funció originària de l'impost, l'Administració ha suggerit mantenir l'IP amb un tipus impositiu zero, a manera de cens que permeti continuar portant un sistema exhaustiu de control del patrimoni. Tot i això, cal considerar que avui dia existeixen mitjans alternatius per conèixer el patrimoni dels ciutadans.

D'altra banda, el fet que l'IP sigui un impost intrínsecament relacionat amb la resta de tributs que graven la capacitat econòmica o riquesa personal a causa de les múltiples connexions existents amb aquests impostos (per exemple, el límit conjunt amb l'IRPF o determinats beneficis fiscals que comparteix amb l'impost sobre successions i donacions) fa que ens qüestionem les conseqüències de la derogació total de la llei reguladora d'aquest tribut, sobretot amb relació a les remissions normatives que els altres impostos fan a aquesta llei. El manteniment de l'impost amb un tipus impositiu del 0% permetria que es poguessin mantenir aquestes referències d'altres normes tributàries en la regulació de l'IP.

Finalment, no hauríem de fer una reflexió semblant amb relació a l'impost sobre successions i donacions? És qüestió de temps?

Advocades del Departament d'Empresa Familiar de Landwell-PWC

La Potència que respecta la Naturaleza, ahora a tu alcance.

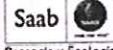
300€ mes
En 47 cuotas - 4,25% T.A.E.
Cursada: 1.200€ - Cursada final: 1.200€

Nuevo Saab Sport Hatch TiD

www.saab-spain.com

Promoció subvenció en Permisos i Autoritzacions del 30/06/08 (límit de 600.000€). Vistió para Saab Sport Hatch Linear Sport T.D 150 CV, P.V.P. 33.011€ (Impostos inclòs), 4,25% T.A.E., 4,25% T.A.E. y 0% de comissió de apertura. Estructura 1.000€. Cursada final: 1.200€. Preco total a prezo: 20.100.04€. Financiación promovida por Programa Nueva de Crédito S.A. A.E.R.I. nº 06/0839. Saab Sport Hatch TiD consumo medio Anala 1,1 y 1,7 l/100km. Estructura de CO. desde 149 y 177 g/km. Plantea motorizar Saab Sport Hatch 15 Anala.

Potencia y Ecología

El fre en el totxo dispara el dèficit de la Generalitat en 307 milions d'euros el 2007

B. R.
BARCELONA

La crisi de la construcció residencial està passant factura als comptes de la Generalitat. El refredament en les transaccions immobiliàries va provocar que el Govern recaptés 1.246 milions d'euros menys en impostos relacionats (transmissions patrimonials i actes jurídics i documentals) el 2007. Aquest descens s'ha traduït en un augment de 307 milions d'euros del dèficit previst en els pressupostos de l'exercici passat, fins a 762 milions d'euros. El Govern ha destacat que, tot i ser una dada negativa, dos terços de la menor recaptació s'han compensat amb la contenció de la despesa i que, encara que l'endeutament ha crescut,

el seu pes sobre el PIB ha disminuït respecte al 2006. Pel que fa a la inversió, aquesta s'ha mantingut estable. El conseller Castells ha destacat que el dèficit augmentarà el 2008 per la crisi i el menor marge de maniobra en la contenció. «Farem un esforç de disciplina i contenció però no adoptarem mesures que condicionin la dinamització econòmica», ha dit.

el seu pes sobre el PIB ha disminuït respecte al 2006. Pel que fa a la inversió, aquesta s'ha mantingut estable. El conseller Castells ha destacat que el dèficit augmentarà el 2008 per la crisi i el menor marge de maniobra en la contenció. «Farem un esforç de disciplina i contenció però no adoptarem mesures que condicionin la dinamització econòmica», ha dit.